

Nr 10.

Av herr **Olofsson** i *Digernäs*, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åtgärder mot minderårigas bruk av tobak.

Tobaksbruket har länge under växlande former gjort större eller mindre skador, men någon sämre och mera skadlig form än den nuvarande cigarrettrökningen torde ej förr ha förekommit, särskilt vad angår den uppväxande ungdom. Det lär väl ej kunna bestridas, att cigarrettrökningen är rentav en fara för vårt folk, såväl fysiskt som moraliskt. Det är ett sådant tobaksbruk, som de sista åren tilltagit i sådan grad, att det blir riksdagens plikt söka motarbета detsamma.

Det kan ju förefalla nästan orimligt, att den riksdag och med den hela staten, som så nyligen gjort sig direkt beroende av tobakshanteringen, skulle vilja vara med på en inskränkning av affären, men har tobaksbruket tagit sådana former, att det föreligger en uppenbar fara, då få väl de ekonomiska synpunkterna vika.

De fysiska skador, som cigarrettrökningen har med sig på den uppväxande ungdomen, lära väl vara uppenbara för alla, men det är naturligtvis läkaren, som här får ge det avgörande omdömet. Vad de moraliska skadorna beträffar, så torde litet var vara kompetent att bedöma dessa. Säkert är att mången minderårig gosse frestas till otillåtliga gärningar för att skaffa slantar till cigarrettköp, och hade man en tillförlitlig kontroll över alla våra så kallade lumphandlande, så är det min tro att många små affärer bleve ogjorda.

Vad som är säkraste botemedlet emot det onda jag här i korthet sökt påvisa är ej så lätt att säga, och ingen enskild motionär torde med framgång kunna hitta det rätta botemedlet, utan hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller, att Kungl. Maj:t täcktes utreda och för riksdagen framlägga

sådant förslag till lag, som på det mest effektiva sätt förhindrar tobaksbruket och särskilt cigarrettrökningen hos den uppväxande ungdomen.

Stockholm den 19 januari 1917.

Johan Olofsson.
